

bode treba napeti druge strune. Parola bodi: grof Gleispach mora proč, mora v pokoj!

† Ivan Nabergoj.

V sredo dne 10. t. m. je umrl na Proseku za-
služni prvoboritelj Slovencev v Trstu, Ivan Nabergoj.

Pokojnik se je porodil na Proseku dne 28. maja
l. 1835 in je doživel 67. leto svoje starosti.

Zaradi tega je začel vzbujati v svojih ožjih ro-
jakih zavest o nevarnosti, ki se je pričela sklapljati
nad njihovimi glavami, bodril je, navduševal ljudstvo
k narodni zvestobi in k probuji ljudstva za slovenski
napredek. Reči se mora, da je uprav to Nabergojevo
spoznanje o politični nevarnosti otvorilo našo poli-
tično borbo ob Adriji in da si je baš zaradi tega na-
kopal Nabergoj neugasno sovraštvo irredente, kateri
je vender-le ta velikan duha prekrizal toliko njenih
zlobnih načrtov.

Kolike so zasluge Nabergojeve za probujo na-
rodne zavesti mej tržaškimi Slovenci, to se pač ne
da opisati, a najbolji dokaz o njegovi ljubezni za
narod in njegovo delovanje, za blagor istega, je pač
neomejeno zaupanje, katero so mu naklonili njegovi
ožji rojaki s tem, da so ga izvolili že leta 1865. v
tržaški mestni zastop, a l. 1873. v državni zbor. Kot
mestni svetovalec je neustrašeno zastopal pravice
tržaških Slovencev celih 25 let, a kot državni po-
slanec celih 20 let. To je doba, s kakoršno se more
ponašati malo kateri ljudski zastopnik.

Ivan Nabergoj je zrl na to dobo svojega delo-
vanja lahko s ponosom, kajti v vsem ni bilo ni jed-
nega madeža narodne netaktnosti. Za njegovo obče
koristno delo pa, katero ni ostalo skrito niti v naj-
odločilnejših krogih, ga je obdaroval cesar z vitežkim
križcem Fran Josipovega reda.

A (vitez) Nabergoj ni deloval le v javnih zastopih,
marveč tudi zasebno, kjerko-li se je bila nudila pri-
lika. Kje je bil shod tržaških Slovencev, na katerem bi
se ne bila prikazala njegova častita oseba, kjer bi
ne bil spregovoril on jedrnate, mnogo tehtajoče besede?

Nabergoj ni rad stopal na visoki oder, marveč
vstopil se je — pred oder, ter od tam govoril z na-
rodom za narod.

Poleg političnih bile so na srcu tudi gospodarske
zadeve tržaških Slovencev, ker dobro je znal, da bi
se tržaški Slovenci le tedaj postavili i politično na
močno stališče, ako bi močno stali tudi gospodarski.
Zaradi tega je sprožil on prvi važno misel, naj bi se
okoličani že za časa polastili od države bogato sub-
vencionirane kmetijske družbe. „Societâ Agraria Trie-
stina“ ter izrinili iz odbora politikujoče Italijane ter
tako postali sami gospodarji te prevažne družbe. A
kratkovidni Slovenci, ki niso mogli slediti velikemu
duhu Nabergojevemu, čegar politični načrti so bili
osnovani v velikem slogu, niso znali uresničiti te

pomenljive Nabergojeve misli v škodo vse okolice, ki
trpi sedaj pod pritiskom gospodujočih laških „kmetov“
v gosposki suknji.

Koliko dobrih nasvetov in načrtov je ostavil
Nabergoj kot predsednik političnega društva „Edinost“
in drugod, o tem bode še govorila zgodovina tržaških
Slovencev obsežne knjige.

Ko je l. 1897. irredenta s svojo zlobo osleparila
okoličane za Nabergojev mandat, bilo je čedalje manj
slišati o njegovem delovanju, dasi je še nadalje tiho
nadaljeval svojo sveto narodno misijo. Tudi neka
nesoglasja v odboru političnega društva samem so
mu nekako zagrenila veselje — tako, da je naposled,
prisiljen po mučni bolezni, popolnoma obmolknil.

In danes ga ni več med nami!

Danes teden popoldne sprovedli so tržaški Slo-
venci k večnemu počitku očeta-voditelja Iv. Nabergoja.

Pogreb je bil primeren veljavi takega moža, ude-
ležili so se ga Slovani iz vseh krajev, a ostali, ki se
pogreba niso mogli udeležiti, žalovali so in jokali z
onimi, kateri so bili toli srečni, da so se mogli danes
teden podati na Prosek.

Pogreba so se udeležile deputacije vsih narodnih
društev, med temi tudi s krasnimi venci, s trakovi
v narodnih barvah.

Tudi odličnjakov je bilo pričujočih lepo število,
med drugimi tudi več poslancev.

Tržaška vlada in deželna vlada so se udeležili
pogreba v lepem številu.

Na pokopališču sta govorila predsednik politič-
nega društva „Edinost“ poslanec M. Mandič ter
državni poslanec dr. Ferjančič.

Politični pregled.

Notranji položaj. — Nagodbeni dogovori mej dunajsko
in mej budimpeštansko vlado se bržkone doženejo tekom pri-
hodnjega tedna. Kadar bo to končano, nastane za vlado še
veliko težja naloga, pripraviti in uglasiti pot parlamentarni
rešitvi tega perečega vprašanja. Glavna ovira rešitvi nagodbe-
nega vprašanja so Mladočehi, ki vladi ne dovolijo nagodbe,
dokler jim ne ustreže v jezikovnem oziru. Tej zahtevi pa zopet
nasprotujejo Nemci. Poleg Čehov bodo nagodbi nasprotovali še
nekateri druge stranke. Upanja je torej izredno malo, da bi
se res izvedlo vse to, kar želi Körberjeva vlada. V tem polo-
žaju prihaja vladi na pomoč „Pester Lloyd“ z jako radikalnim
nasvetom. Bržkone je ta nasvet inspiriral sam dr. Körber.
„Pester Lloyd“ svetuje, naj se vlada izogne vsem težkotam s
tem, da razpusti poslansko zbornico in si potem novih volitev
zagotovi večino za nagodbo. Ali bi si Körber z razpustom dr-
žavnega zbora pomagal iz zagate? Mogoče je sicer res, da bi
se v novem parlamentu zmanjšalo število Mladočehov in Vse-
nemcev, ali namesto njih bi prišli v poslansko zbornico češki
socialisti in socijalni demokratje, ki bi bili nagodbi še manj
naklonjeni, kakor so Mladočehi in Vsenemci. Nadalje pride v
poštev čas prihodnjih volitev. Pred koncem oktobra bi se dr-
žavni zbor ne mogel razpustiti in bi se torej mogle vršiti nove
volitve šele drugo leto. Kdo pa naj poskrbi proračun za
l. 1903? Körber je sam izjavil, da se § 14. ne posluži.
Z razpustom bi torej vladi ne bilo prav nič pomagano.